

**VENDIM**  
**Nr.1, datë 12.1.2007**

**NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË**

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

|                   |                                |
|-------------------|--------------------------------|
| Gjergj Sauli      | Kryetar i Gjykatës Kushtetuese |
| Alfred Karamuço   | Anëtar i “ “                   |
| Fehmi Abdiu       | Anëtar i “ “                   |
| Kristofor Peçi    | Anëtar i “ “                   |
| Kujtim Puto       | Anëtar i “ “                   |
| Xhezair Zaganjori | Anëtar i “ “                   |
| Petrit Plloçi     | Anëtar i “ “                   |
| Sokol Sadushi     | Anëtar i “ “                   |
| Vjollca Meçaj     | Anëtare e “ “                  |

me sekretare Brunilda Bara, në datë 13.9.2006, mori në shqyrtim në seancë gjyqësore me dyer të hapura çështjen nr.32/3 Akti që i përket:

KËRKUES: VEZIRE SINA (SHARKA), përfaqësuar nga avokat Agim Gogu, me prokurë.

SUBJEKT I INTERESUAR: PROKURORIA E PËRGJITHSHME, përfaqësuar nga prokurori Artur Selmani, me autorizim.

OBJEKTI: Shfuqizimi si i papajtueshëm me Kushtetutën i vendimeve nr.268, datë 6.10.2004 të Gjykatës së Apelit Vlorë dhe nr.520, datë 6.7.2005 të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë.

BAZA LIGJORE: Nenet 42,131/f e 134/g të Kushtetutës.

Kërkuesja ka parashtruar përpara Gjykatës Kushtetuese këto shkaqe për shfuqizimin e vendimeve të sipërcituara:

- Nuk i është krijuar mundësia për një mbrojtje efektive. Avokati që e ka asistuar gjatë fazës së hetimeve ka qenë i caktuar kryesisht nga organi i prokurorisë dhe nuk i është bërë i njohur kur jam marrë në pyetje;

- Gjatë veprimeve të para procedurale është detyruar të dëshmojë kundër vetes e të pohojë fajësinë.

- Është deklaruar fajtores dhe është dënuar nga gjykatat mbi bazën e të dhënave të mbledhura në mënyrë të paligjshme.

- Gjykata nuk ka marrë në konsideratë kërkesën për administrimin në seancë gjyqësore të materialeve të veçuara nga dosja hetimore, në të cilën ndodhen të dhëna që e shfajësojnë.

**GJYKATA KUSHTETUESE,**

pasi dëgjoi relatoren e çështjes Vjollca Meçaj, përfaqësuesin e kërkueses që kërkoi pranimin e kërkesës, përfaqësuesin e subjektit të interesuar që u shpreh për rrëzimin e kërkesës dhe bisedoi çështjen në tërësi,

**VËREN:**

Gjykata e Rrethit Gjyqësor Lushnjë, me vendimin nr.52, datë 24.5.2004, ka deklaruar të pafajshme kërkuesen Vezire Sina për akuzën e vrasjes me paramendim dhe armëmbajtje pa leje. Gjykata e Apelit Vlorë, mbi ankimin e prokurorit, me vendimin nr.268, datë 6.10.2004, ka prishur vendimin e Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Lushnjë dhe përfundimisht e ka deklaruar fajtores atë, duke e dënuar në bazë të neneve 78/1, 278/2 dhe 55/2 të Kodit Penal me 17 vjet burg. Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr.520, datë 6.7.2005, ka lënë në fuqi këtë vendim.

Lidhur me shkakun e parë, kërkuesja pretendon se prania gjatë procesit hetimor e një

mbrojtësi, pa iu bërë i njohur asaj, si e pandehur, i ka cenuar efektivitetin e mbrojtjes, e për pasojë dhe vetë të drejtën e mbrojtjes të parashikuar nga neni 31/ç i Kushtetutës dhe neni 6/3/c i Konventës Europiane për të Drejtat e Njeriut. Ndryshe nga sa pretendohet, Gjykata Kushtetuese konstaton se në të gjitha veprimet procedurale të kryera lidhur me hetimin dhe gjykimin e veprës penale në ngarkim të kërkueses, ka qenë gjithmonë i pranishëm një avokat, i pakontestuar prej saj. Rezulton se i njëjti avokat ka qenë i pranishëm gjatë pyetjes së kërkueses si person ndaj të cilit zhvillohen hetime, gjatë komunikimit të akuzës, gjatë përpilimit të procesverbalit hetimor për verifikimin e thënieve të personit ndaj të cilit zhvillohen hetime, si dhe në seancën gjyqësore për caktimin e masës së sigurimit. Rezulton gjithashtu se, në të paktën dy raste, këtë avokat kërkuesja e ka deklaruar në mënyrë të shprehur, si të zgjedhur prej saj. Kjo ka ndodhur në seancën gjyqësore të caktimit të masës së sigurimit, si dhe në procesverbalin e pyetjes së kërkueses si person ndaj të cilit zhvillohen hetime, ku është pasqyruar se vetë kërkuesja, pasi është pyetur nga oficeri i policisë gjyqësore, ka nominuar si mbrojtës avokatin në fjalë.

Kërkuesja pretendoi gjithashtu se është deklaruar fajtores mbi bazën e të dhënave të mbledhura në mënyrë të paligjshme. Gjykata Kushtetuese këtë pretendim e konsideron të lidhur me parimet që u referohen provave. Sipas këtyre parimeve, vlerësimi i provave, dobishmëria dhe rëndësia e tyre provuese në një çështje konkrete është, si rregull, detyrë e gjykatave të sistemit gjyqësor, ndërsa verifikimi i ligjshmërisë së krijimit dhe marrjes së provave i nënshtrohet edhe kontrollit të Gjykatës Kushtetuese, pasi ky aspekt i gjykimit ka lidhje të drejtpërdrejtë me procesin e rregullt ligjor. Gjykata vlerëson se jo çdo lloj shkeljeje në këtë drejtim e bën tërësisht procesin gjyqësor të parregullt, pasi procesi duhet të vlerësohet në tërësinë e ecurisë së tij. Në çështjen në shqyrtim, Gjykata Kushtetuese konstaton se gjatë gjykimit janë administruar edhe prova të tjera, të cilat janë vlerësuar nga gjykatat përkatëse si të mjaftueshme për të provuar fajësinë e kërkueses. Asaj i është dhënë mundësia të bëjë komentet përkatëse lidhur me provat, në momentin kur janë administruar si të tilla nga gjykatat e faktit. Për pasojë, gjykatat e kanë bërë vlerësimin e tyre lidhur me akuzën duke pasur parasysh edhe prapsimet e kërkueses në lidhje me provat që pretendohet se janë marrë në mënyrë të paligjshme.

Për paligjshmërinë e marrjes së provave, kërkuesja pretendon se në veprimet e para procedurale është detyruar të vetëfajësohet në lidhje me akuzën. Ky pretendim nuk u vërtetua. Ai nuk u mbështet me asnjë provë gjatë gjykimit kushtetues të çështjes. Në të kundërt, nga dokumentet e dosjeve hetimore e gjyqësore rezulton se ajo e ka përsëritur pohimin e saj për fajësinë disa herë, në kohë e veprime të ndryshme procedurale, si dhe përpara gjykatës që ka caktuar masën e sigurimit për të si e pandehur.

I pabazuar rezultoi edhe pretendimi tjetër i kërkueses, lidhur me refuzimin e gjykatave të faktit për të marrë dhe administruar provat që e shfajësojnë kërkuesen. Nga materialet e dosjes rezultoi se avokati i kërkueses ka kërkuar bashkimin e akteve të veçuara nga dosja hetimore vetëm përpara Gjykatës së Lartë, ndërkohë që një kërkesë të tillë nuk e ka paraqitur përpara gjykatës së rrethit gjyqësor dhe asaj të apelit. Në të kundërt rezulton se provat e kërkuara shprehimisht nga përfaqësuesi i kërkueses në gjykim janë marrë e administruar rregullisht nga gjykatat.

Në kushtet sa më sipër, Gjykata Kushtetuese konstaton se pretendimet e kërkueses nuk qëndrojnë, prandaj kërkesa duhet rrëzuar.

#### PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të neneve 131/f e 134/g të Kushtetutës, si dhe në nenet 72 e 77 të ligjit nr.8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, me shumicë votash,

#### VENDOSI:

Rrëzimin e kërkesës.

Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

